

tunt, quae in codicibus ceteris exstant. Passim codex unus idemque utriusque editionis lectionem recepit. Ita codex L. fabulae quintae libri primi introitum primo talem fere ponit, qualem editio simplicior pag. 43. habet: कस्मिंश्चिदधिष्ठाने कौलिकरथकारौ मित्रे प्रतिवसतः स्म — नानादेशागतजनानां हिते. His vero, sententia non absoluta, neque ullis aliis interpositis, statim introitum eiusdem fabulae alium, ex editione ornatiori sumtum, subiungit: तत्र कौलिकरथकारौ द्वौ सुहृदौ स्वशिल्पस्य पारं गतौ°. Nam ornatior introitum proponit hunc: अस्ति गौडेषु पुण्ड्रवर्धननाम नगरं। तत्र कौलिको रथकारश्च द्वौ सुहृदौ स्वस्वशिल्पे परं पारमागतौ°. Codices C. F. in consilio ulularum exponendo utriusque editionis lectionem adponere, notatum est supra.

Utrum editio ornatior, an simplicior, sit habenda vetustior, vel primae Pantschatantri formae propinquior, de ea re sententiam ferre certam non audeo; magis perspectum hoc habebunt posteri. Fortasse codices alii, a me non lecti, in lucem protrahentur, ex quibus huic disquisitioni etiam plus lucis adfulgebit. Si quid video, editio ornatior, quanquam in eam ipsam recentiora multa recepta esse crediderim, in universum ad antiquam libri formam propius accedit, proptereaque cum libro Kalilae magis quam altera convenit. In editionis meae volumine hoc primo scriptura potissimum ad editionem simpliciore accommodata est, quoniam codices H. I. L. qui mihi obtigerunt primi, illam editionem exhibent, eoque factum est, ut ad eam primam ex illis codicibus eruendam me adplicarem. Qui codices ubi nimis vitiosi vel mutili esse mihi videbantur, ex ceteris meliora vel pleniora supplevi; qua de re in commentario critico adcuratius disputabitur, ut unde singula quaeque a me sumta sint, pro eo ac debet demonstretur. Versiculos recepi nimis multos, ut lectores critici eorum, quos aut retinendos, aut eiiciendos esse censeant, ipsi instituere possint delectum. Ab auctore libri primo locis plerisque non nisi versiculum unum, vel paucos, positos esse coniicio equidem; nam quo additi sunt plures, eo longius ii, qui extremi sunt, ab ea sententia recedunt, quae adponendi primi fuit causa. Iam vero, nulla mora interposita, etiam editionis ornatioris textum in publicum edam, ex solo fere codice A. sumtum; cui, ubi laborat, codices B. K. aliquid medelae adferre possunt.

Cum Pantschatantro librum Kalilae studiose contuli, magnamque ex hac comparatione cepi voluptatem. Saepe enim miratus sum, liber Kalilae, quanquam non ex ipso Pantschatantro Sanscrita scripto, sed ex translatione Pehlevica originem traxit, quantopere in narratio-